

اولین زنی که نماز خواند، کیست؟

حدیث مشهوری میان اهل شیعه و اهل سنت است که پیغمبر(ص) فرمودند: از مردان گروه زیادی به کمال رسیدند ولی از میان زنان چهار زن که عبارتند از: آسیه دختر مزاحم (زن فرعون)، مریم دختر عمران، خدیجه دختر خویلد و فاطمه دختر محمد (ص).

حدیث مشهوری میان اهل شیعه و اهل سنت است که پیغمبر(ص) فرمودند: از مردان گروه زیادی به کمال رسیدند ولی از میان زنان فقط چهار زن که عبارتند از: آسیه دختر مزاحم (زن فرعون)، مریم دختر عمران، خدیجه دختر خویلد و فاطمه دختر محمد (ص).

خدیجه(س) از بزرگترین بانوان اسلام به شمار می‌رود. او اولین زنی بود که به اسلام گروید چنان که علی بن ابی طالب (ع) اولین مردی بود که اسلام آورد. اولین زنی که نماز خواند، خدیجه بود. او انسانی روشن بین و دور اندیش بود. با گذشت، علاقه‌مند به معنویات، وزین و با وقار، معتقد به حق و حقیقت و متمایل به اخبار آسمانی بود. همین شرافت برای او بس که همسر رسول خدا (ص) بود و گسترش اسلام به کمک مال و ثروت او تحقق یافت.

به گزارش ایسنا، در دهم ماه مبارک رمضان سال دهم بعثت خدیجه(س) بانوی فداکار و همسر بی نهایت مهربان حضرت رسول (ص) به سن 65 سالگی از دنیا رفت و پیامبر (ص) او را با دست مبارک خویش در حجون مکه (قبرستان ابوطالب) به خاک سپرد، و حزن درگذشت او پیامبر (ص) را بسیار محزون ساخت که پیامبر (ص) سال درگذشت حضرت خدیجه(س) را «عام الحزن» سال اندوه نام نهاد.

پدر حضرت خدیجه خویلد بن اسد و مادر او فاطمه دختر زائده است. تولد حضرت خدیجه(س) سال 68 پیش از هجرت است. ازدواج مبارک خدیجه با وجود مبارک و نازنین حضرت محمد (ص) هنگامی بود که 25 سال از عمر شریف پیامبر (ص) و چهل سال از عمر حضرت خدیجه (س) می گذشت. او از لحاظ نسب از همه زنان پیغمبر (ص) به پیامبر(ص) نزدیک‌تر است.

حضرت خدیجه(س) در دوران جوانی با تشکیل کاروان‌های تجاری به کسب درآمد پرداخت. وی با مدیریت و درایتی قوی و به دور از رسم تاجران زمانه که رباخواری را از اصول ثروت اندوزی قرار داده بودند، به تجارت روی آورده بود.

تاریخ نگاران، بارها از او با عنوان‌هایی همچون «بانوی دوران‌دیش و خردمند» یا «بانوی عاقل» یاد کرده‌اند. حضرت خدیجه(س) یکی از ثروتمندان مکه بود، ولی هرگز از یاری فقیران روی برنگرداند و خانه‌اش همواره کعبه آمال مردم بینوا و پناه گاه نیازمندان بود. کرم، سخاوت، دوران‌دیشی، درایت، عفت و پاک دامنی، از وی بانویی پرهیزکار و مورد احترام ساخته بود. لقب «بانوی بانوان قریش» که در آن زمان به وی داده شد، نشان دهنده جایگاه او در میان مردم است.

حضرت خدیجه(س) در 24 سال زندگی مشترک با پیامبر گرامی اسلام(ص)، خدمات بسیاری برای آن بزرگوار و دین اسلام انجام داد. حمایت‌های مالی، روحی، عاطفی از حضرت محمد(ص)، تصدیق و تأیید پیامبر در روزگاری که هیچ کس تأییدش نمی‌کرد و یاری ایشان در برابر آزار مشرکان، گوشه‌هایی از این خدمات ارزشمند است. حضرت خدیجه (س) پس از ازدواج با پیامبر، دارایی‌اش را به ایشان بخشید تا آن را هرگونه می‌خواهد مصرف کند. رسول گرامی اسلام در این زمینه می‌فرماید: "هیچ ثروتی به اندازه ثروت خدیجه (س) برای من سودمند نبود."

حضرت خدیجه (س)، این بانوی بزرگوار نه تنها از عمق جان به رسالت پیامبر ایمان آورد، بلکه او را در برابر سختی‌ها و تکذیب مشرکان و بدخواهان یاری داد. تا زنده بود، اجازه نداد آزار و شکنجه مشرکان بر رسول خدا سخت آید. هنگامی که رسول الله با باری از مصیبت و اندوه به خانه می‌آمد، خدیجه او را دل‌داری می‌داد و نگرانی را از ذهن و خاطرش می‌زدود.

شماه‌ای از فضایل حضرت خدیجه(س)

اولین زنی که در نزد پیامبر از احترام و محبوبیت خاصی برخوردار بود.

پیامبر(ص) نیز فرمودند: بهترین زنان بهشت چهار زن هستند: مریم دختر عمران، خدیجه دختر خویلد، فاطمه دختر محمد(ص)، آسیه دختر مزاحم.

در تفسیر عیاشی از امام باقر(ع)، از رسول خدا روایت است که فرمود: در شب معراج چون بازگشتم، از جبرئیل پرسیدم آیا حاجتی داری؟ جبرئیل گفت: خدیجه را از طرف خداوند و از جانب من سلام برسان.

او یک همسر فداکار و ایثارگر، بهترین یاور برای رسول خدا و در تمام مشکلات و سختی‌های پی در پی و تبعیدها و محاصره‌های پیامبر، قوی‌ترین پشتیبان و همراه او بود. اموال خود را در راه اهداف الهی همسرش و گسترش و تقویت اسلام، بخشش کرد و با ثروت بسیارش در راه تثبیت و پیشرفت اسلام، بسیار موثر بود.

او زنی با کمال و با شخصیت و با فضیلت بود و از همین رو از زنان دیگر ممتاز و پیامبر خدا او را بسیار دوست می‌داشت.

برخی وقایع دوران زندگی حضرت خدیجه با رسول گرامی اسلام(س)

تجدید بنای خانه کعبه و حکمیت رسول خدا که در ۳۵ سالگی رسول اکرم اتفاق افتاد.

مبارزه با بت پرستی و اختلاف بین بت پرستان، توسط مردان و سران جامعه آن روز.

بعثت رسول اکرم و پیغمبری آن حضرت.

جنگ‌های پیغمبر.

منابع:

فضیلت خدیجه در گفتار بزرگان، گلستان قرآن، ش 7، آذر 1380، ص 25

سیر اعلام النبلاء

تفسیر المیزان